

הסוגיא בגמרא	הרמז	שם הדף	הדף
משנה: הדלת שבמוקצה וחדקים שבפירצה ומחצלות - אין נועלין בהן, אא"כ גובהין מן הארץ. ורמינהו - נועלין בהן? אמר אביי - בשיש להן ציר. הלכה: דלת שבמוקצה... נועל בהן אם גבוהים מהארץ, ואם לא גבוהין, אם היה להן ציר - מותר.	על קרקע אסור לנעול	עק"א	ק"א א' ¹
משנה: נגר הנגרר - נועלין בו במקדש אבל לא במדינה, והמונח - כאן וכאן אסור. רבי יהודה אומר: המונח - מותר במקדש והנגרר במדינה. הלכה: נגר הקשור בדלת אפילו מונח בקרקע - מותר לנעול בו, כר' יהודה.	על קרקע במדינה	עק"ב	ק"ב א' ¹
משנה: חותכין יבלת במקדש, אבל לא במדינה, ואם בכלי - כאן וכאן אסור. הלכה: במדינה - אסור לחתוך יבלת או גרב, שהם מום לתמיד, בין ביד, בין בכלי, בין לחה, בין עבה. ואם חתך בכלי - חייב, ביד - פטור.	עקר גרב גרב ויבלת - מיני מום	עק"ג	ק"ג א' ¹
משנה: בוזקין מלח על גבי כבש, בשביל שלא יחליקו. הלכה: מפזרין מלח על קרקע הכבש שדורכים עליה הכהנים, כדי שלא יחליקו, ועושים זאת רק בשעת הולכת עצים למערכה, ולא בשעת עבודתם.	על קרקעו דורכים בכבש	עק"ד	ק"ד א' ¹
ת"ר: הכל נכנסין להיכל לבנות ולתקן ולהוציא טומאה, ומצוה בכהנים. אם אין שם כהנים - נכנסים לויים, ואם אין - נכנסים ישראלים. הלכה: כשצריך לבנות קיר ההיכל או כל תיקון, לכתחילה יעשו הכהנים, אם אין יעשו לויים, ואם אין יעשו ישראלים.	על קרקע היכל דורכים הפועלים	עק"ה	ק"ה א' ¹